

Jan Derom: Meegeven dat groenten niet zomaar in de winkel liggen.

13 MEI 2019

Het is half februari wanneer we op het terras van Jan en Ellen in Lembeek deze babbel hebben, en het vroege voorjaarszonnetje doet het bij hen al serieus kriebelen om weer in de moestuin aan de slag te gaan.

Lees meer over: [Tuinieren moestuin lang geleerd boekje](#)

Het is half februari wanneer we op het terras van Jan en Ellen in Lembeek deze babbel hebben, en het vroege voorjaarszonnetje doet het bij hen al serieus kriebelen om weer in de moestuin aan de slag te gaan.

Kriebelt het bij de kinderen ook?

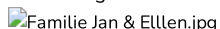
Jan: Kriebelen is een groot woord, maar ze vinden die moestuin toch wel tof. Onkruid uitdoen, dat doen ze niet. Maar plantjes zaaien, tomaten plukken, water geven, groenten oogsten ... dat wel. En de ene heeft al wat andere interesses dan de andere. Nina kijkt bijvoorbeeld minder om naar de groentjes, maar is wel heel begaan met de kippen. Zoals onlangs toen er eentje sukkelde met kalk aan de poten.

Ze zijn er dus niet constant mee bezig, maar ze zien wel hoe wij het doen, en zo pikken ze heel wat op. Op die manier probeer we hen dus te enthousiasmeren, zonder hen iets te verplichten. En soms krijg ik al eens een vraag van hen: "Wat is dat?", "Waarom groeit dat zo?", "Waarom heb je dat zo gezet?" ... Dus ik denk dat het met dat enthousiasmeren wel aardig lukt.

Dus ze kennen hun groenten?

Ellen: Absoluut. En meer. Ze weten wat een tomaat is, hoe die aan een plant staat, wanneer die goed is, dat je verschillende soorten hebt ... Gewoon omdat ze het hier zien. Ik vergeet nooit toen mijn nichtje hier voor het eerst op bezoek kwam. Ze was toen 9 jaar, dus eigenlijk niet zo klein meer. Maar ze woonde in een appartement zonder tuin. En ze was echt verbaasd toen ze onze tomaten zag. "Zijn dat echte? Mag je die echt opeten?", vroeg ze verschillende keren. Dat vond ik wel straf.

Jan: Heel veel mensen zijn die kennis of gewoon al het besef inderdaad kwijt, hé. Gewoonweg omdat ze het niet gezien hebben. Ik vind het belangrijk dat de kinderen weten waar het allemaal vandaan komt, en dat groenten niet zomaar in de winkel liggen. Dat ze weten dat er mensen mee bezig geweest zijn met die groenten, en dat dat veel moeite heeft gekost. Al is het maar omdat ze zouden weten dat ze niet alles zonder nadenken moeten weggooiden. Zo van: die tomaat is niet lekker meer; hup, de vuilnisbak in. Nee, wacht eens, jongens. Er is wel iemand die veel tijd en liefde en geduld in die tomaat gestoken heeft. Net als wij hier in onze moestuin.

Familie Jan & Ellen.jpg

Jullie praten er dan ook echt over?

Jan: Zeker. En het gaat veel makkelijker om er hen bewust van te maken omdat ze het met hun eigen ogen zien. Als wij bijvoorbeeld wortelen oogsten, dan heb je die in alle vormen, soms ook hele rare. Maar we eten die op, want die zijn gewoon even lekker. Waarom liggen er in een supermarkt dan enkel rechte wortelen, die allemaal even groot en dik zijn? Over zo'n zaken hebben we het dan.

Vorig jaar hebben ze ook in onze tuin met eigen ogen gezien dat zo'n hete zomer misschien wel leuk is om te spelen, maar dat daar een enorme keerzijde aan is. Of volgens het seizoen eten is nog zoiets. Zij zien en smaken hier zelf in de tuin dat de aardbeien in juni super zijn, zonder dat daar eigenlijk veel aan moet gebeuren. En dan is het makkelijker om uit te leggen waarom ik weiger om in het midden van de winter aardbeien te kopen. Als je het ritme en de wetmatigheden van een groentetuin kent, dan kun je veel bewuster keuzes gaan maken, en dat is wat we hen willen meegeven.

En waarvoor is zo'n moestuin nog allemaal goed?

Jan: Voor ons is dat puur ontspanning, en het is een van de manieren om de kinderen uit hun zetel te krijgen, weg van hun schermpjes. In het licht en in de gezonde lucht, zich eens goed vuilmaken, wat wormen en insecten tegenkomen en er zo van kleins af aan geen schrik van hebben ...

En daarnaast zijn het heel mooie momenten als we samen aan de slag zijn. Terwijl je bezig bent, kan je eens rustig met elkaar babbelen, mekaar leren kennen ... En je leert hoe je moet samenwerken. Als we bijvoorbeeld

aardbeien plukken, dan moet je afspraken maken. Er ligt een net over, dus wie doet dat eraf, wie neemt het vast ... Op die manier leren ze ook initiatief nemen en iets ondernemen. Zelfs Mats heeft zichzelf met het eitjes rapen al zijn eigen taakje toegeëigend.

Maar vooral: groenten en fruit uit eigen tuin smaken zó lekker, en het is allemaal zomaar voorhanden. Hoe dikwijls loopt Fran niet naar achteraan de tuin om frambozen te gaan snoepen. Voor de kinderen is het ook ideaal om te ontdekken wat ze lusten, om zaken te proberen ... Onze Jonas is bijvoorbeeld sinds vorig jaar zot van basilicum. In de raarste combinaties zou hij het eten. Als we aan tafel gaan, dan gaat hij vlug wat basilicum plukken en strooit hij het over zijn bord. Dan kijken we zo eens naar elkaar van: "Allez, de Jonas zit weer aan den basilicum." Alleen al om hem zo bezig te zien, zouden we het doen.

Dit interview komt uit het Veldverkennerboekje 'Lang geleerd. Hoe laat je kinderen kennismaken met landbouw & voeding?', dat half april 2019 verschenen is.

Copyright beelden: Philip Vanoutrive

Veldverkenners

Koning Albert II Laan 35
1000 Brussel
België

Contact

M • info@veldverkenners.be

Volg ons op:

-
[screenreader.visit us on our facebook page: https://www.facebook.com/velc](https://www.facebook.com/velc)

Veldverkeners is een project van

